

583,1; 721,3; 819,13 (priyās); 921,12. — 2) mānasya 189,8; divās 259,1; kuçikāsyā 267,5; asya 887,24; platēs 889,17. — 3) 262,3; 453,1; 871,5; 27,2.

-ūm 396,2 ~ ná mātā hr̥dīam suçēvam. — 2) rudrāsyā 64,12; 507,11 (collectiv: marūtas); tigrāsyā 503,6; vānaspātīnaam 643,25 (agnīm); satyāsyā 678,4 (īndram); ādres 846,7 (agnīm); nītyam 166,2; 185,2; 865,14. — 3) 127,1; 245,4; 446,1; 447,1; 490,2; 680,11. — 4) 320,1.

-āve 59,4; 127,5; 229,5; 235,12 (wo der dem Agni opfernde, wie auch sonst, als des Agni Sohn, Agni als Erzeuger bezeich-

net wird); pitā iva ~ 1,9; 668,4; 851,3; 26,3. — 2) māmākāyā 34,6. — 3) 143,1.

-ós mātēna 117,11; ~ vatsāsyā mātāras 731,4 (wo fast adjektivisch).

-āvi [Lo.] 2) r̥kṣasyā 677,15.

-ū [du.] 2) dākṣasyā 645,5 (mitrāvārūnā).

-avas [Vo.] 2) bhāratasyā 227,2.

-āvas 37,10; 159,3 (die Götter als Söhne des Himmels und der Erde); 882,6. — 2) kánvasyā 45,5; rudrāsyā 85,1; 491,4; 640,17; amrtasyā 493,9; mātūr 597,4; āngirasas (agnēs) 888,5; r̥bhūnāam 1002,1.

-ūn 2) rudrāsyā 396,15.

-ūbhis 100,5 ~ ná rudrēbhis.

sūnumāt, a., mit Söhnen [sūnū] begabt.

-ātas [A. p.] çīçihī nas ~ 258,5.

sūnṛta, a., f., n. [vgl. sūnāra], 1) a., schön, herrlich, reich; 2) f., Lied, Loblied, Jubellied (etwa gīr zu ergänzen); 3) f., n., Wonne, Herrlichkeit, reiche, herrliche Gabe. — Vgl. açva-sūnṛta.

-a 1) indra 666,20 (neben sanitar).

-ā [n.] 1) maghāni 573,6. — 3) 665,12 (sahāsrā çatā).

-e [V. s. f.] 1) usas 123,5; 124,10; 351,9; 629,17.

-ā [f.] 1) 135,7 (dadr̥çe); 134,1 (ūrdhvā te ānu); devī (neben br̥haspātī genannt) 40,3; 967,2; dhenús 634,3; prānītis astu ~ 489,20 (neben vāmī). — 2) 51,2. — 3) 8,8 (gómātī); 30,5 (vībhūtis); 553,3.

āyē 2) 887,25 (dāçat). — 3) isē çrāvase ~ 121,14.

sūnṛtāvat, a. [von sūnṛtā 2. 3], 1) gesangreich; 2) herrlich, reich, gabenreich.

-ān 1) agnis jarate 59,7.

-atā 2) rādhasā 706,6.

-ate 1) 590,2.

-atas [A. p.] 2) nas karas 82,1.

sūnṛtāvan, a., dass.

-ari 2) (uṣas) 348,4.

sūpavañcanā, a., schön herbeieilend, hülfreich [upavañcana].

-ā [f.] (pr̥thivī) 844,11 neben sūpayanā.

sūpasthā, guten Schoos [upastha] bildend (BR.).

-ābhis dhenūbhis 773,21 (für Aufnahme des Soma).

sūpāyanā, a., schön [su] herbeikommend, hülfreich [upāyana das Herbeikommen].

-ās pitā iva sūnāve a-gne ~ bhava 1,9. | mē bhava sūpavañcanā 844,11.

-ā [f.] pr̥thivī... ~ as-

sū-bharva, a., schön [sū = su] kauend, viel verzehrend.

-am (vṛṣabhām) 928,5. | -ās vṛṣabhās (grāvānas) 920,3.

(sūma), siehe su-sūma.

sū-māya, a., schön gefertigt [Pad. su-māya, Prāt. 559].

-am [n.] dhānus 686,11 (neben sūkṛtam).

sū-yāvasa, a., n. (Pad. su-yāvasa, Prāt. 544, 586), 1) a., mit schönem Grase versehen; 2) n., grasreiche Wiese, schöne Weide.

-as 1) pānthās 190,6. | -ās [A. p. f.] 1) apās

-am 2) 42,8; 469,7. | 218,13.

-e 2) 534,4.

sū-yavasā, n., wol dass.

-āt 2) 932,10 (Pad. suyavasa-āt, was hier sinnlos ist).

sūyavasād, a., aus sūyavasa-ād zusammen gezogen (Prāt. 586) gute Weide geniessend.

-āt 164,40 (agnīā).

sūyavasīn, a., grasreiche Wiesen [sūyāvasa] enthaltend.

-īnī [du. f.] (ródasī) 615,3.

sūyavasyú, a., nach guter Weide [sūyāvasa] begierig.

-ū [du.] gāvō 468,7.

sūr, (suar), leuchten; siehe sūr bis sūrya und súar. — Part. II. sūrta siehe für sich.

sūr, n., siehe súar (svar).

sūra, m., Sonne [vgl. súar]; im neunten Buche (713—826) werden die hellen Somatropfen der Sonne verglichen oder gleichgesetzt; vgl. Ku. 16,184 fg.

-as 50,9; 66,1; 71,9; 121,6. 7. 10; 122,15; 130,9; 141,13; 174,5; 341,6; 433,9; 443,6; 444,3; 489,17; 519,6 (citrās); 561,2; 626,25; 627,36; 778,18. 22 (viçvadarçatas); 798,34; 803,3; 823,1; 947,6; 958,6; 1005,2; 1025,5.

-am 86,5; 777,1; 779,9.

-āya 50,2 (viçvácakṣase).

-āt 163,2.

-e 34,5 (~ duhitā); 472,1 (toké apsú tánaye ca ~); 809,38 (úpa ~ ná dhātā?); ~ údite 249,2; 579,5; 581,1; 582,4. 7. 12; 621,29; 633,13; 647,21.

-ās (sómāsas) 722,5.

-as [dreisilbig] 492,2; 149,3.

sūra-cakṣas, a., sonnengleich blickend.

-asas indrasya hārayas 16,1; viçve devās 89,7; r̥bhāvas 110,4; (ādityās) 582,10.